

Balkanski narodi po kefalnem indeksu in po kompleksiji v raznih dobah.

Narodovo ime in doba	Ultradolho-kefalci 0/0	Hiperdolho-kefalci 0/0	Dolihokefalci 0/0	Mezokefalci 0/0	Brahikefalci 0/0	Hiperbrahikefalci 0/0	Ultrabrahikefalci 0/0	Kompleksija: tip		
								svetla	temna	mešana
Iliri l. 500. pred Kr. r. . .	5·26	5·26	18·42	36·84	26·33	2·63	5·26	svetla		
Iliri l. 1907. po Kr. r. . .	—	—	—	—	13·33	46·66	40·01	temna		
Grki starega veka . . .	31			59	10			svetla		
Grki ¹⁾ l. 1880.	15			31	54			6·66 ^{0/0}	76·5 ^{0/0}	16·84 ^{0/0}
Srbi ²⁾ l. 600. po Kr. r. . .	55·97 [59·25]				44·03			svetla		
				[30·76]	[9·99]					
Srbi l. 1895. po Kr. r. . .	—	—	1·44	14·56	49·64	29·9	6·46	7·36 ^{0/0} ³⁾	42·93 ^{0/0}	49·69 ^{0/0}

¹⁾ Morfološki podatki po Cl. Stephanos-u, za kompleksijo po dr. Ornsteinu.

²⁾ Tu ne bazirajo števila na konkretnem materialu, ampak na teoretičnih zaključkih in računih.

³⁾ Tipi kompleksije pri Grkih niso popolnoma ekvivalentni z onimi pri Srbih, ker ni Ornstein natanko razločeval posameznih tonov boje las kakor Weisbach.

Srbi se imajo za svoj današnji fizični tip zahvaliti največ Ilirrom, in sicer Ilirrom po letu 600. po Kr., ko so bili fizioantropološko nekako slični današnjim Srbom. Zgodila se je medsebojna krvna, plemenska zamena, samo z razliko, da ona melano-brahikefalija, katero so Iliro-Romani in Iliri predali Srbom po krvnem mešanju, vedno bolj probija na dan in zmago- nosno izpodriva ksanto-dolihokefalijo, dokler ne bodo Srbi nazadnje postali približno ono, kar so danes pravi Arbanasi. Nekako v XXVIII. stoletju po Kr. iz- ginejo namreč v Bosni in Hercegovini svetle boje

las (rdeča, bela, žolta, svetlorjava) in očne iride (modra, modrosiva, siva, zelena), seveda v sarajev- skem okrožju pozneje, v bihačkem preje nego po- vprečno v omenjenih dveh deželah. In če bi v onem daljno-prihodnjem času osoda zopet privedla plavo- lase, severne ljudi v dežele dinarskega gorskega zistema, imeli bi ti dovolj vzroka imenovati avto- htone „Črni Srbi“, kakor so tudi plavalasi Srbi VII. stoletja po Kr. nazivali najdene Iliro- in Trako- Romane za razliko od sebe „Črne Vlahe“ (= Mauro- Vlah, Morlak, Nigri Latini, Karavlah).

Književnost.

Anton Medved: **Za pravdo in srce.** Tragedija v petih dejanjih. Ljubljana 1907. Založila „Kato- liška Bukvarna“ v Ljubljani. Naš pesnik g. Anton Medved je to svojo v „Dom in Svetu“ že objavljeno tragedijo predelal in zdaj izdal v posebni knjigi. Ta krasna igra iz domače zgodovine, ki nam predstavlja dobo kmečkih uporov, se je z lepim uspehom igrala letos v deželni gledališču. Medved nam predstavlja v dobro pogojenih značajih razne socialne sile, ki so bruhale na dan v hudih borbah, a njegovi značaji niso le formalni, ampak so človeško umljivi in psiho- loško fino izpeljani. Medved se je tudi v tem delu pokazal umetnika klasičnega sloga.

Zgodbe sv. pisma. Slovencem pričel razlagati dr. Frančišek Lampe. 14. snopič. Spisal dr. Janez Ev. Krek. Stran 513—640. Razlaga evangelijev je s

tem snopičem končana. Razlagavec obdeluje dogodke od ustanovitve sv. Rešnjega Telesa. Kakor v prejšnjih snopičih, tako sloveni tudi letos prelagavec grški pri- povedni aorist s sedanjikom. Seveda se besedilo tu- patam precej razlikuje od Wolfove prestave. Prelagatelj rabi grški tekst; tudi to povzročuje zopet razlike od besedila, ki je v Wolfovi izdaji, a nič ne dé: jasnost evangelijskega sporočila nam stopa tem krepkejše pred oči. Kritična je prestava in razlaga. Vse, kar nudijo dela velikih eksegetov, je tu — ako le služi dobro namenu, sveto besedilo pojasniti — spretno vporab- ljeno. Ponosni smo lahko na to razlago, ki se lahko meri z najbolj kritičnimi drugih narodnosti. Že v prejšnjih zvezkih smo opazili, da rabi dr. Krek pri dokazovanjih kakor tudi pri besedilu prestave vedno besede onega evangelista, ki popisuje dotični dogodek najznačilneje.